

Sygn. akt **III RC 250/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie :

Przewodniczący : SSR Grażyna Słotwińska

Protokolant : Ewelina Wołoszyn

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 września 2013 r. w B.

sprawy z powództwa małoletniej **K. K.** reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową małoletniej **A. K.** przeciwko **K. G.**

o podwyższenie alimentów

I- zasądza od pozwanego **K. G.** na rzecz małoletniej powódki **K. K.** podwyższone alimenty z ustalonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 30 stycznia 2013 roku w sprawie IIIRC 358/12 kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po **650 zł** (sześćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, do rąk matki dziecka **A. K.**, poczynając od dnia 1 lipca 2013 roku, z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

II- dalej idące powództwo oddala;

III- nie obciąża przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki obowiązkiem zwrotu pozwanemu poniesionych przez niego kosztów zastępstwa procesowego;

IV- nie obciąża pozwanego K. G. kosztami na rzecz Skarbu Państwa, w postaci opłaty od pozwu od uiszczenia której powódka była zwolniona;

V- wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 250/13

UZASADNIENIE

A. K., w pozwie wniesionym w dniu 20 czerwca 2013r., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniej K. K., domagała się podwyższenia alimentów należnych małoletniej od pozwanego K. G. z dotychczasowej kwoty po 500 zł do kwoty po 1.200 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu powództwa przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki powoływała się na zasadniczą zmianę potrzeb dziecka (potrzebę zakupu nowej odzieży, ponoszenia kosztów szczepień, zakupu spacerówki, fotelika samochodowego, udziału małoletniej w ponoszeniu części kosztów gospodarstwa domowego – opłat za media, zakupu opału itp.). Dodatkowo A. K. podnosiła, że w czasie od ostatniej sprawy utraciła dochody w postaci zasiłku dla bezrobotnych. Wskazywała również na istniejące po stronie pozwanego możliwości większego finansowego zaangażowania w zaspokojenie potrzeb dziecka.

Pozwany K. G. wnosił o oddalenie powództwa w całości. Wskazywał, że od czasu ustalenia alimentów w dotychczasowej wysokości nie nastąpiła wymagana prawem istotna zmiana okoliczności wyznaczających zakres

obowiązku alimentacyjnego. Ostatecznie zadeklarował, że może pokrywać „extra” wydatki typu zakup spacerówki, fotelika samochodowego, koszty zakupu szczepionek czy leków w razie choroby dziecka. Rodzaj i górna granicach tych wydatków mogłaby zostać ustalona w ugodzie sądowej, a zapłata należności następowałaby po okazaniu dowodu poniesienia wydatku przez matkę dziecka.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej nie zaakceptowała propozycji ugody, twierdząc, że ona zna aktualne potrzeby dziecka i chciałaby móc je zaspokajać z regularnie otrzymywanych alimentów.

Po przeprowadzeniu w sprawie postępowania dowodowego Sąd ustalił w sprawie co następuje:

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 30 stycznia 2013r. zobowiązał pozwanego K. G. dołożenia na utrzymanie córki alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie poczynając od 01 września 2012r. Wyrok uwzględniał zgłoszone przez matkę dziecka żądanie w całości.

Pozwany nie stawiał się na rozprawy. W aktach brak ustaleń co do wysokości dochodu uzyskiwanego przez K. G. w tym okresie.

Matka małoletniej A. K., w dacie wyrokowania pobierała zasiłek dla bezrobotnych w kwocie 460 zł miesięcznie. Miesięczny koszt utrzymania dziecka jego przedstawicielka ustawowa liczyła na minimum 500 zł miesięcznie, uwzględniając wydatki na pampersy, ubrania, szczepionki i witaminy, kosmetyki, koszt dożywiania dziecka ponad karmienie piersią ale także koszty utrzymania wspólnego gospodarstwa domowego przypadające na powódkę.

Dowód: akta tutejszego Sądu III RC 358/12.

K. K. w maju 2013r. ukończyła rok. Matka małoletniej ponosi typowe dla dziecka w tym wieku koszty utrzymania. Małoletnia jest dzieckiem zdrowym. Sporadycznie zdarzają się jej infekcje. Miesięczny koszt utrzymania dziecka A. K. liczy na ponad 1.000 zł (100-150 zł pampersy, 400 zł jedzenie, 100-150 zł kosmetyki, 250-300 ubrania i obuwie, 100 zł witaminy i suplementy, 50 zł drobne akcesoria typu smoczki, butelki, kubki plus opłaty za media i koszty komunikacji).

Aktualnie matka małoletniej A. K. jest osobą bezrobotną, bez dochodów. Prawo do pobieranego wcześniej zasiłku dla bezrobotnych utraciła w maju 2013r. Z uwagi na potrzebę osobistej pieczy nad dwójką małych dzieci, nie jest w stanie podjąć pracy zarobkowej. A. K., poza małoletnią córką stron wychowuje starszą córkę w wieku 4 lat, na która pobiera alimenty w wysokości 500 zł miesięcznie, Ojciec tego dziecka – według relacji matki - angażuje się dodatkowo w jego utrzymanie. A. K. wraz z dziećmi mieszka u swojej matki. Rachunki za media, opał dzielone są na dwie bądź trzy części (w budynku zamieszkuje również ojciec A. K., ale on prowadzi odrębne gospodarstwo domowe). Co miesiąc, półtora jest wywożone szambo, co kosztuje 200 zł, 50 zł miesięcznie kosztuje gaz, do tego dochodzi opłata za energię elektryczną i koszt zakupu opału, który za ubiegły sezon matka małoletniej liczy na 5.000 zł (2.000 zł węgiel i drzewo oraz koszt wymiany pieca).

Pozwany płaci do rąk matki dziecka ustalone alimenty po 500 zł miesięcznie. W kwietniu bieżącego roku dodatkowo na utrzymanie dziecka przekazał 500 zł. Ponadto w utrzymaniu dziecka nie pomaga.

Dowody: zeznania A. K. k.18-18 (12-12verte).

Pozwany K. G. od czterech lat prowadzi działalność gospodarczą (...) zarejestrowaną na terenie (...) Pracuje sam, nie zatrudnia pracowników Jego roczny dochód waha się w granicach 9.000-1.000 euro (wg. rozliczenia podatkowego w roku 2011 jego dochód wyniósł 9.360 euro). W miesiącach, w których pracuje zarabia ok. 1500 euro. W ubiegłym roku, z uwagi na blisko półroczny pobyt w Polsce, roczny dochód pozwanego był niższy. Pozwany ogranicza przyjmowanie zleceń, jeżeli jego dochód zbliża się do granicy, od której liczona jest wyższa stawka podatkowa. Pozwany nie ma nikogo na utrzymaniu. W czasie pobytu na terenie (...) mieszka wraz z kolegą w hotelu robotniczym, co stanowi miesięczny koszt 300 euro. Znaczącą pozycję w wydatkach K. G. stanowią koszty paliwa w związku z dojazdami do pracy, które pozwany liczy na kwotę ponad 1.700 zł miesięcznie.

K. G. jest współwłaścicielem domu w G., w którym zamieszkuje w czasie kiedy jest w Polsce. W domu tym mieszka również matka pozwanego i jego brat. Opłaty związane z utrzymaniem domu są dzielone na trzy części. Należność obciążająca pozwanego za wywóz śmieci to 60 zł, należność za energię elektryczną 200-300 zł, opłata za wywóz szamba.

Dowody: wyliczenie dochodu pozwanego za rok 2011 wraz z tłumaczeniem k. 14-17, zeznania K. G. k. 18verte (12verte-13).

Mając powyższe na uwadze Sąd zważył co następuje:

Materialnoprawną podstawę żądania powódki stanowi art. 138 krio, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Sformułowanie „zmiana stosunków” użyte w wymienionym przepisie odnosi się do zmiany okoliczności, od których zakres obowiązku zależy. Do okoliczności tych zaliczają się usprawiedliwione potrzeby dziecka z jednej strony, z drugiej zaś strony zarobkowe i majątkowe możliwości osób zobowiązanych do świadczeń alimentacyjnych (art. 135 krio).

Ponadto powstała zmiana stosunków, aby mogła być uznana za zmianę – należącą do stanu faktycznego objętego zakresem art. 138 kro – musi być zmianą poważną, to znaczy ilościowo znaczną, dotyczyć ma przesłanek, które w istotny sposób wpływają na określenie zakresu obowiązku alimentacyjnego. To na stronie ciąży obowiązek wykazania, że zmiany takie nastąpiły, stosownie do ogólnej reguły dowodowej (art. 6 k.c.).

Odnosząc powyższe do okoliczności ustalonych w sprawie uznać należało, że wymagana prawem zmiana okoliczności nastąpiła, jakkolwiek nie w stopniu uzasadniającym uwzględnienie w całości żądania matki małoletniej.

W przedmiotowej sprawie od daty ustalenia alimentów w dotychczas obowiązującej wysokości do daty wystąpienia z powództwem minęło niespełna 5 miesięcy. W tym czasie nie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca przewartościowanie świadczeń alimentacyjnych należnych małoletniej w skali zaproponowanej w pozwie (zwiększenie tych świadczeń o 140%).

Już po ustaleniu alimentów w dotychczas obowiązującej kwocie matka małoletniej utraciła prawo do świadczeń z tytułu pozostawania bez zatrudnienia. Jest to niewątpliwie okoliczność nowa, ale nieprzekładająca się wprost na zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanego. Przy dochodach na poziomie niespełna 500 zł miesięcznie - na etapie poprzedniej sprawy o alimenty - nie zakładano, że A. K. wniesie - ponad osobiste starania o wychowanie i utrzymanie małoletniej - jakkolwiek wkład finansowy w jej utrzymanie. Zatem utrata dochodu przez matkę sytuacji dziecka nie zmieniła. Związek konkubencki, w jakim pozostawały strony nie rodzi natomiast obowiązku alimentacyjnego pomiędzy byłymi partnerami, nawet w sytuacji, gdy wychowując małe dziecko pochodzące z takiego związku matka, ma ograniczoną możliwość podjęcia pracy zarobkowej, czy nawet taką możliwość ma wyłączoną. W poprzedniej sprawie o alimenty przedstawicielka ustawowa małoletniej uzyskała pełne zaspokojenie zgłoszonych roszczeń. Podnoszenie obecnie, że nie występowała o środki pozwalające na zaspokojenie w pełni potrzeb dziecka, licząc, że ojciec dziecka będzie dobrowolnie, dodatkowołożył na utrzymanie dziecka, czy robił dodatkowe zakupy – w świetle relacji w jakich pozostają strony, jest w ocenie Sądu argumentem stworzonym na użytek niniejszego procesu. Strony w poprzedniej sprawie o alimenty pozostawały w sporze co do wysokości świadczeń. Nie potrafiły się porozumieć co do przebiegu kontaktów pozwanego z córką (w tej sprawie toczyło się postępowanie sądowe). Podobnie co do zakresu władzy rodzicielskiej przysługującej ojcu dziecka.

Nie mniej Sąd uznał, że od daty poprzedniej sprawy o alimenty potrzeby małoletniej powódki wzrosły. Dziecko przestało być karmione piersią, w to miejsce weszły normalne posiłki, które stanowią realną pozycję w kosztach utrzymania dziecka. Na pewno wraz z intensywnym wzrostem dziecka w okresie niemowlęcym, była potrzeba dokupowania bądź nawet wymiany odzieży dziecka, zakupu obuwia. Nie wydaje się natomiast, aby w miesięcznych kosztach utrzymania dziecka liczyć na ten cel, jak sugeruje matka małoletniej, 250-300 zł. W ocenie Sądu,

uzasadnionym wydatkiem na tym etapie życia dziecka jest zakup fotelika samochodowego, czy zmiana wózka. Rozliczając te wydatki w skali miesiąca, zdaniem Sądu – popartym doświadczeniem życiowym - uprawnione było przyjęcie, że w okresie od poprzedniej sprawy koszt utrzymania dziecka wzrósł o ok. 150 zł. Z uwagi na brak dochodów po stronie A. K. należy również obecnie doliczyć jako koszt utrzymania dziecka jego udział w wydatkach wspólnych związanych z prowadzonym gospodarstwem domowym. Nie może to być jednak tak, że całość tych kosztów przypadająca na A. K. jest liczona jako koszt utrzymania małoletniej. Wydatki te dotyczą trzech osób (małoletniej, jej przyrodniej siostry oraz ich matki). Z uwagi na sytuację matki dziecka nie założono, że wniesie ona w utrzymanie dziecka jakiegokolwiek wkład finansowy. Na poczet jej obowiązku alimentacyjnego winny być zaliczane jej osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka.

W ocenie Sądu, ustalone w sprawie możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu na partycypowanie w kosztach utrzymania dziecka w zwiększonym zakresie. Pozwany w miesiącach, w których pracuje w(...)zarabia powyżej 6.000 zł (1500 euro). Jak sam przyznał, pod koniec roku ogranicza przyjmowanie zleceń, żeby nie płacić wyższych podatków. Nawet uwzględniając wyższe koszty utrzymania jakie ponosi będąc na terenie(...), koszty dojazdu do pracy, w ocenie Sądu, K. G. jest w stanie partycypować w zaspokajaniu zwiększonych potrzeb dziecka. W Polsce, jak wynika z przeglądu spraw prowadzonych w tut. Sądzie, dobry fachowiec jest w stanie, w (...), zarobić netto ok. 3.500 zł miesięcznie. Skora pozwany, godząc się na związane z tym uciążliwości, podejmuje pracę za granicą, należy założyć, że jest to dla niego korzystne finansowo.

Powyższe skutkowało podwyższeniem alimentów obciążających pozwanego z kwoty 500 zł do kwoty po 650 zł miesięcznie, poczynając od następnego pełnego miesiąca od wniesienia powództwa tj. od 01 lipca 2013r. Dalej idące powództwo zostało oddalone, jako nieznajdujące uzasadnienia w ustalonym w sprawie stanie faktycznym.

Z uwagi na potrzebę rozliczenia zaległości alimentacyjnych, Sąd odstąpił od obciążania K. G. kosztami na rzecz Skarbu Państwa, w postaci opłaty od pozwu, od uiszczenia której powódka była z ustawy zwolniona.

Zawarte w wyroku rozstrzygnięcie w przedmiocie rozliczenia pomiędzy stronami kosztów procesu znajduje oparcie w art. 102 k.p.c.

Wyrokowi w punkcie zasądzającym alimenty, w oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., nadano rygor natychmiastowej wykonalności.